

کار تون شهر

ناعم تدین | کار نویسند | naemator@gmail.com

در حاشیه افزایش انتقال ایدز در کشور

شهر ونگ

اخبار کوتاه [تقریباً] ورزشی

پدرام ابراهیمی | طنزنویس | pedram7@gmail.com

والا ما یک عمر است برای دیدن مسابقات بانوان پشت در سالن کشیک می‌دهیم ولی کسی راهمان نمی‌دهد که هیچ، چند بار کتک هم خورده‌ایم و ولی این کولی بازی‌ها و هوجی‌گری‌ها را در نیاوردند...

یکی از بازیکنان تیم ملی دوپینگ ایران به دلیل مثبت اعلام شدن تست و زنه‌پردازی‌اش به مدت دو سال از کلیه فعالیت‌های مربوط به تفریقات وریدی و عضلانی محروم شد.

یکی از مسئولان پزشکی سازمان نظام وظیفه که از پیگیری و سماجت عادل فردوسی‌پور درباره پرونده معافیت بازیکنان فوتبال به تنگ آمده بود، گفت: «آقای فردوسی‌پور لاقبل می‌توانستند یکی از فیلم‌های آقای سیروس مقدم را ببینند که مریضی‌های لاعلاج مردم چطور شفا می‌یابند پس چطور ایشان قبول ندارد که پای پراتزی و واریگولس بازیکنان بعد از گرفتن کارت معافیت شفا یافته؟»

یکی از تماشاگران فهیم ورزش کشور به خبرنگار ما گفت: به کسانی که تحت تأثیر جوسازی رسانه‌های بیگانه برخی از حرف‌های انسان را طوطی‌وار تکرار می‌کنند و خواستار ورود بانوان به ورزشگاه‌ها هستند و جلوگیری از حضور آنان را ظلم و تبعیض می‌دانند می‌گویم...

کاهک

از زرنگی‌های ما

حاکم است که هر کس با خود می‌گوید من سؤالم را مطرح می‌کنم، اما دیگران چنین کاری نکنند. به این ترتیب هم منفعت طرح سؤال را بردام و هم منفعت این که دیگران نباید وقت کلاس را بگیرند. مثال‌هایی از این دست زیاد است: آشغالی که خودمان از شیشه ماشین بیرون می‌اندازیم، در نظر ما مهم نمی‌آید، اما وقتی دیگری چنین کاری می‌کند یا اثر سر تکان می‌دهیم و تقبیحش می‌کنیم، سر چهارراهی که راه بند آمده است و همه در هم پیچیده‌اند، اگر مغزی بیابیم که خودمان را از مهلکه برهانیم، در استفاده از آن درنگ نخواهیم کرد، حتی اگر بدانیم که این مفر ما راه دیگران را سد خواهد کرد. اما همان دیگران اگر مفر ما را به کار بگیرند و راه را مسدود کنند به انواع بدویب‌ها می‌توانیم نشان، اگر دست بدهد، خودمان را در جایی از صف که حق مان نیست وارد می‌کنیم، اما ورود ناقص دیگری را بر نمی‌تابیم. این‌ها همه شکلی از همان منطق پارانهای است که بر اساس آن، خودمان را در جایی متفاوت از دیگران (با حق و امتیازی برای استفاده از راه‌های میان‌بر) قرار می‌دهیم در مقابل، انتظار داریم دیگران همه مقید به همان قانون و قاعده‌های باشند که ما موردش زداییم.

مافکر می‌کنیم خیل زرنگیام | oveis.rezvanian@gmail.com

جالب این جا است حتی همان کسی که یارانه را هم دریافت کرده است، در مواجهه با تعداد شگفت‌انگیز دریافت کنندگان پاره سری به تأثر تکان می‌دهد و ثبت‌نام کنندگان را به انواع صفات می‌نوازد. یعنی باز هم خود را چیزی جدا از جمع می‌بیند در جایی دیگر می‌نشانند. حالا البته داستان یارانه‌ها قدیمی شده و دیگر کسی کاری به کار آن ندارد. اما واقعیت این است که منطق و استدلالی که در ذهن ما برای دریافت ناروای یارانه‌ها وجود دارد، در بسیاری از مسائل اجتماعی دیگر هم به کار می‌آید و می‌تواند کش‌های ما را توضیح دهد. چند روز پیش در کلاس آموزشی‌ای بودم که قرار بود مباحث فشرده‌ای از اقتصاد ایران را در چند جلسه بیان کند. در ابتدا به دانشجویان تذکر داده شد که به دلیل محدودیت زمان و فشرده‌گی مباحث، از طرح سؤال شفاهی پرهیز کنند و سؤالات خود را به صورت کتبی تحویل دهند تا دقیق‌تر بتوانی برای هر جلسه به پاسخگویی به آن سؤالات اختصاص داده شود. با این حال علی‌الظاهر تمام شرکت کنندگان افراد تحصیلکرده‌وز سطوح فرهنگی بالا بودند، اما پاره‌ها در جریان کلاس سؤال‌های شفاهی‌ای مطرح شد که رشته کلام مدارس را قطع کرد و وقت سایرین را گرفت. توجه کردیم، در این جا هم همان منطق پارانهای

اوئیس رضوانیان | حقوق‌دان و وبلاگ‌نویس

بعد از آن که تمام تلاش‌های دولت برای منصرف کردن شهروندان از دریافت یارانه ناموفق ماند و ملت همیشه در صحنه با حضور افسانه‌ای خود در صفوف یارانه‌های حماسه‌ای خلق کرد، یادداشت‌های متعددی در توضیح این رفتار شهروندان نگاشته شد. از میان همه این توضیحات، یکی هم این بود که ذهن حسابگر هر شهروند، ناخودآگاه حساب خود را با بقیه جدا کرده و پس از آن که سهم خود را از یارانه دریافت می‌دارد، مدافع انصاف سایر شهروندان از دریافت آن می‌شود. این تحلیل، علت چنین رفتاری را هم این گونه شرح می‌داد که از یکسو، هر شهروند می‌داند که در صورت انصاف تعداد بیشتری از شهروندان از دریافت یارانه، عواید آن می‌تواند صرف بهمودهای اجتماعی و مدنی و بهداشتی و رفاهی‌ای شود که برای همه مفید و مثمر ثمر است. اما از سوی دیگر، همان ذهن حسابگر ترجیح می‌دهد که خود را در این بازی استثنای قرار داده و انصاف را به دیگران وا نهد و به این ترتیب، هم از خود پاره‌شده و هم از عواید و منافع اجتماعی ناشی از انصاف آن بهره‌مند شود.

داستانه

عامل تغییر شکر ف

جنگ داخلی و تجاوز یکی از کشورهای همسایه را پشت‌سرسر گذاشته و تصور این بود که در سایه جنگ‌های فوق، مردم به لحاظ فرهنگی و اجتماعی پیشرفت چندانی نکرده باشند. اما خانم والترز در اولین حضور خود بعد از ۱۰ سال، متوجه می‌شود رسم قدیم به طور کامل از بین رفته و حالا این مردها هستند که حتی تا ۱۰ قدم از همسران شان عقب‌تر قدم بر می‌دارند. خانم والترز که با دیدن این تغییر به شدت هیجان زده شده بود به یکی از این زنان نزدیک شده و می‌پرسد: «۱۰ سال پیش شما چقدر متر فاصله، عقب‌تر از شوهران خود قدم برمی‌داشید و حال این رسم کاملاً برعکس شده است. چه عاملی تغییری چنین شگرف در اندیشه جمعی مردم شما به وجود آورد؟» زن آفریقایی با نگاهی خیره در چشمان خانم والترز در ۳ کلمه جواب سؤال او را می‌دهد: «مین‌های ضد نفرا!»

خانم باربارا والترز از مجریسان سرشناس برنامه‌های تلویزیونی ایالات متحده آمریکا، در دهه ۸۰ میلادی با سفر به یکی از کشورهای آفریقایی، گزارشی در خصوص نقش جنسیتی در ساختار زندگی اجتماعی، قبیله‌ای و فردی مردم این کشور تهیه کرده و آن را در قالب یک مقاله به چاپ می‌رساند. یکی از نکاتی که بیش از هر چیز دیگری در این سفر توجه خانم والترز را به خود جلب کرد این بود که او متوجه شد در این کشور زنان همواره به‌طور سنتی ۵ قدم عقب‌تر از همسران شان در خیابان، صحرا و کشتزارها راه می‌روند. به تصور خانم والترز همین نکته به ظاهر کوچک خبر از نوع نگاهی می‌داد که در این کشور به جایگاه زن و مرد می‌شود. ۱۰ سال بعد از تهیه این گزارش خانم والترز بار دیگر سفری به این کشور آفریقایی داشت. کشور فوق در مدت این ۱۰ سال تجربه چند

تقوم تاریخ

انتشار نسیم شمال

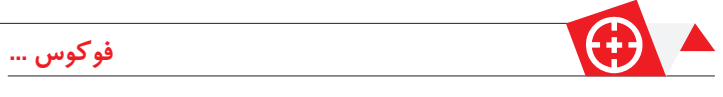
۱۰۷ سال پیش، برابر با هجدهم شهریور ۱۲۸۶ خورشیدی، اولین شماره روزنامه «نسیم شمال» در شهر رشت منتشر شد. مدیر آن سیدشاه‌الدین حسینی قزوینی، معروف به گیالی بود. او مندرجات «نسیم شمال» را که غالباً اشعار فکاهی و انتقادی بود، خود می‌نگاشت و اشعار دیگران را در آن چاپ نمی‌کرد. این روزنامه به قدری در میان توده مردم محبوبیت داشت که مدیر آن را نسیم شمال می‌نامیدند. این روزنامه به مدت ۲ سال، هر هفته توزیع می‌شد و پس از مرگ مدیر آن نیز، انتشارش تا مدتی ادامه یافت.

تشکیل سازمان اوپک

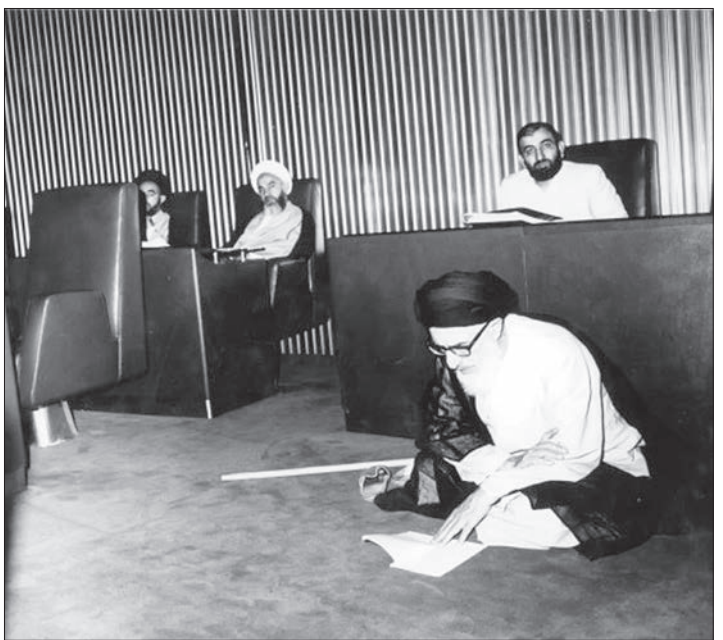
۵۴ سال پیش، برابر با هجدهم سپتامبر ۱۹۶۰ میلادی، یک ماه پس از آخرین کاهش یک‌جانبه قیمت نفت توسط کارتل‌های عظیم نفتی وابسته به غرب، نمایندگان ۵ کشور صادرکننده نفت شامل ایران، عراق، عربستان، کویت و ونزویلا در بغداد گرد هم آمدند و برای حفظ منافع خود در برابر اقدامات خودسرانه کارتل‌های نفتی، سازمانی با نام سازمان کشورهای صادرکننده نفت موسوم به «وپک» را به وجود آوردند. مدتی بعد «وپک» به رقیبی قدرتمند در عرصه‌های بین‌المللی بازار نفت تبدیل شد.

در گذشت آیت‌الله طالقانی

۲۵ سال پیش، برابر با نوزدهم شهریور ۱۳۵۸ خورشیدی، سید محمود علایی معروف به آیت‌الله طالقانی، روحانی شیعه ایرانی، فعال سیاسی و اجتماعی، از فعالان نهضت ملی شدن نفت و نهضت مقاومت ملی، از بنیان‌گذاران جبهه ملی دوم و نهضت آزادی ایران، عضو مجلس خبرگان قانون اساسی و نخستین امام جمعه تهران پس از انقلاب ۵۷، ساعت یک و ۴۵ دقیقه بامداد در گذشت. آیت‌الله طالقانی پس از پیروزی انقلاب ایران در بهمن ۱۳۵۷ سمت‌های مختلفی را بر عهده گرفت. نخست، پس از ترور رضی مطهری، ریاست شورای انقلاب اسلامی را بر عهده گرفت و پس از آن، در ۱۲ مرداد ۱۳۵۸ به عنوان نماینده مردم تهران راهی مجلس خبرگان قانون اساسی شد.

فوکوس ...

آیت‌الله سید محمود طالقانی در اولین مجلس خبرگان قانون اساسی (۲۸ مرداد ۱۳۵۸) او که ابوذر زمان نقیض دادند، در جواب آیت‌الله بهشتی که از ایشان خواستند برای جلوگیری از سوءتعبیر طبق آیین‌نامه بر جایگاه خود بنشینند، گفت: «قبلاً هم گفتند که این‌کاخ‌خلاف این‌نامه است و من جواب دادم جریمه آن را هر چه هست، می‌دهم، من دوست داشتم به جای این‌کاخ در مسجد جلوسات را برگزار می‌کردیم... وقتی می‌گویم مسجد جای هم‌گونه جلوسات بحث و بررسی و تصمیم‌گیری‌های سیاسی و نظامی است، چرا خودمان رعایت نمی‌کنیم؟»

Table with weather forecasts for various cities including Arak, Isfahan, Ardebil, and Tehran.